

ARONAS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 103
DECEMBRIS
2020

PAGASTA VĒSTIS

Solīti pa solītim...

Laiks rit, mūsu dzīve turpinās neatkarīgi no notikumiem pasaulē, valstī un mūsu pagastā. Šis gads mums visiem ir bijis izaicinājumiem bagāts un sarežģīts neatkarīgi no mūsu vecuma, dzimuma un tautības. Valstī izsludinātie ierobrzojumi ir izjaukuši ierasto lietu un notikumu kārtību. Ne vienmēr un ne visu, kas mums notiek apkārt, mēs varam ietekmēt. Bet mēs varam vienmēr tiekties saglabāt cilvēcisko cieņu un rūpes vienam par otru. Svētku garu, kas mīt mūsu sirdīs, mums atņemt nevar neviens!

Tuvojoties gadu mijai, mēs atskatāmies uz paveikto un ceram, ka nākamais gads būs labāks par iepriekšējo. Tieši tāpēc es novēlu, lai katram no Jums izdodas ietekmēt savu dzīvi uz labo pusi Jaunajā gadā tik daudz, cik tas ir atkarīgs no jums pašiem.

Gaidot svētkus, izsaku pateicību visiem pagasta iedzīvotājiem un uzņēmējiem, pagasta pārvaldes darbiniekiem, pagasta iestāžu vadītājiem un viņu padotajiem darbiniekiem par paveikto un ieguldīto darbu mūsu pagasta attīstībā.

**Ticēsim gaismai,
ticēsim paši sev un
cits citam!**

**Lai Ziemassvētku laiks
sniedz mierinājumu un
gaišumu ikkatrā ģimenē!
Priecīgus Ziemassvētkus un
veiksmīgu
Jauno gadu!**

Ar cieņu,
Reinis Silups
Aronas pagasta
pārvaldes vadītājs

2020. gads sāk tuvojies izskaņai, šis gads cilvēku atmiņās, prātos paliks neizmērojami garš – pārbaudījumu, raīžu un rūpju pilns. Tas viss Covid-19 pandēmijas ietvaros. Bet mūsu sirdis sāk ielīksmot Ziemassvētku gaidas! Kaut Ziemassvētku pasākumi netiks rīkoti, jo ierobežojumi tiek pagarināti līdz janvārim. Mūsu uzdevums saglabāt mieru meklēt savā ceļā labo un skaisto. Pielāgoties situācijai. Šobrīd uzdevums diezgan grūts – apvienot cilvēkus attālināti kopējam svētku priekam. Tāpēc katram pašam jāpadomā, kā es svētku sajūtu varu nodot sev un citiem. Jo patreiz svinēt svētkus lielā kompānijā nevarēs, kaut ļoti vēlētos būt kopā ar saviem mīļajiem, taču jābūt atbildīgiem un iecietīgiem, lai ātrāk varam atgriesties iepriekšējā dzīves ritējumā un baudīt tikšanās prieku un pārvietošanās brīvību.

Pašā būtībā Ziemassvētki ir iekšējās gaismas, pārdomu laiks, tas šobrīd izskatās būs vēl spēcīgāks un dziļāks. Jāpiedzīvo klusums, jāpavada svētku laiks ģimenes lokā. Varbūt tas ir labi, jo varam vairāk būt kopā, vairāk runāt, vairāk pamanīt to, ko neesam pamanījuši, kad steigdzamies, pateikt mīlu vārdu, kas noglāstītu tuvāko sirdis. Tagad varam būt vairāk mājās. Izbaudam! Katrai priekšrocībai vienmēr būs savi trūkumi. Vēlētos ticēt, ka visa šī situācija stabilizēsies un 2021. gads nesīs priecīgas vēstis. Mums pašiem jādomā labas domas, jālūdz, jātic un jācer. No krišanas panikā un apvairošanās, dusmošanās nekas nemainīsies. Gribo vēlēti prieku sirdīs un katrā nelāgajā situācijā meklēt un atrast labo. Viss apkārt izskatās tā kā tu uz to skaties! Un kā skaties tu? Kādā virzienā – prieka vai skumju? Šajā baltajā laikā uzmundriniet cits citu, stipriniet, esiet pretimnākoši.Domājam, ka drīz būs viss kārtībā un līdz ar svētku baltumu ienāks miers, prieks un brīvība. Brīvība, kuras vērtību tagad izjūtam un saprotam savādāk. Lai gaiši, sirdsmīļi svētki jūsmājās un Laimīgu 2021. gadu, lai tas nes pozitīvas pārmaiņas Latvijai un visai pasaulei! Dievs svētī Latviju!

Pasaulīt mīlā, samīļo mani,
Apskauj ar baltiem eņģeļa spārniem.
Dievišķo gaismu pārlej pār mani,
Lai beidzot sirdī iestātos miers.
Pasaulīt mīlā, samīļo sevi,
Apskauj ar baltiem eņģeļa spārniem.
Dievišķo gaismu pārlej pār sevi,
Lai tevī pašā iestātos miers.
Pasaulīt mīlā, samīļo katru,
Apskauj ar baltiem eņģeļa spārniem.
Dievišķo gaismu pārlej pār visiem,
Kuriem savā zemē nav miers.
Pasaulīt mīlā, samīļo mani,
Spēku dod gaismu pasaulē nest.
Pacel uz baltiem eņģeļa spārniem,
Dievišķo svētību pār visiem lej.

/Egils Dambis/

Laura Zarīna

Ar gaismu pret tumsu

Stundās, minūtēs, sekundēs – tā dalās laiks. Un nemanot gads nomaina gadu. Ziemassvētku laiks ir laiks, kad savos domu kausos pārsveram aizgājušo gadu. Šogad Ziemassvētki noteikti atšķirsies no iepriekšējiem – tāpat kā viss aizvadītais gads. Naivi ir cerēt, ka vienā rītā pamodīsies un viss pasaulē būs atgriezies pa vecam, pirms pandēmijas, un mēs būsim tādi paši, kā gada pirmajos mēnešos.

Gads sākās ar lielām cerībām ar VPKD „Ritsolis” 5 gadu jubilejas koncertu, amatierteātra „Aronieši” pirmizrādi, ar Saimnieču svētkiem rudenī un citiem notikumiem. Paspējām vien sarīkot Jaungada pasākumu pagasta senioriem, noskatīties liezēriešu „Ezermalas krokodilu” un padancot Valentīndienas ballē. Tad jau sekoja pauze, darbs attālināti, kas bija citādi un neierasti.

Bet svētki arī šajā laikā notika, vīruss tos nebija atcēlis, un vajadzēja meklēt risinājumu, kā arī pandēmijas laikā iepriecināt cilvēkus. Paldies amatierteātrim un muzikālajai apvienībai „Ķekars” par videosveicienu Madonai dzimšanas dienā, paldies pašdarbības kolektīviem un visiem, kas palīdzēja un piedalījās Līgo ieskaņu koncertos Zelgauskā, Kusā un Lauterē. Saulgriežu vakarā ar kuseņu līdždalību tapa lielais Jāņu vainags pie pagasta.

Vasara – atelpas brīdis, kad krājam spēkus rudenim. Pozitīvas emocijas guvām, tiekoties kapusvētku sestdienā ar dziedājošo aktieri Juri Hiršu Kusas estrādē, jo tradicionālā balle bija jāatceļ.

Septembris atnāca ar krāšņumu dārzos, ar ziedu izstādi Lauteres kultūras namā, ar čaklo saimnieču dārzu un augļu konservu krājumu izrādīšanu oktobra pēcpusdienā „Rudens burciņā”. Priecīgs un gaidīts notikums amatierteātra pirmizrāde „Traks numurs” 10. oktobrī. Un jāteic, ka izrāde un aktieru sniegums patīkami pārsteidza daudzus skatītājus, atklājot jaunus talantus. Paldies Lindai un Kasparam par Noskaņu vakaru „Gabaliņos”, paldies māksliniecei Ausmai Pirogai par iespēju viņas

gleznas aplūkot Viesienas bibliotēkā un kultūras nama foajē.

Darbīgajam oktobrim sekoja kļūsmāks novembris – ar jauniem ierobežojumiem un aizliegumiem. Paldies visiem, kas palīdzēja, lai ar kopīgiem spēkiem radītu 18. novembra svētku sajūtu, vakarā dedzot gaismiņas Kusas estrādē un veidojot svētku dekorācijas parkā pie Lauteres kultūras nama. Skumji, ka 19. novembra rītā bija pazuduši dzeltenie mārtiņrožu podi, kas rotāja sarkanbaltsarkano latvisko zīmi. Gribas cerēt un domāt, ka īpašnieks, kura rokās „nonāca” šie puķu podi, par tiem rūpējas vēl joprojām.

Decembris – laiks, kad iedegas Ziemassvētku egles, dāvinām un saņemam dāvanas. Jau tagad zinām, ka šis mēnesis arī būs citāds – klusāks, rāmāks. Vien baltais sniegš un savē-

jo tuvums darītu domas gaišākas. Un cerība, ka sliktais atkāpsies un nākamais gads būs labāks – pavasārī kopīgā sadancī „Ritsolis” aicinās deju draugus, „Mārtiņrozes” rudenī izdziedās savus 25 gadus, amatierteātra aktieri ar izrādi apceļos teātra cienītājus citos pagastos. Tikšanos ar dziesmu un draugiem gaida arī „Mežābele” un „Ķekars”. Šajā rudenī atjaunots parkets, uzstādīts lielais ekrāns un videoiekārta – tas viss, lai būtu patīkami kultūras nama apmeklētājiem, lai varētu organizēt daudzveidīgus un interesantus pasākumus.

Mēs esam piedzimuši, lai piepildītu kādu sapni. Dzīvosim šim sapnim. Varbūt kārotā sasniegšanai ir nepieciešamas izmaiņas, citāds redzējums, jaunas iespējas un dzīves dāvāts spars.

Kad liekas –
pasaule ar kājām gaisā,
uz ziediem paskaties,
tie – tomēr zied.
Un saule nāk,
jo mīli smaidīdama,
un vakarā
pēc jaunas dienas iet.
Nav visa pasaule
ar kājām gaisā.
Tas tikai grūtos brīžos –
mums tā šķiet.
Par spīti neprātībām,
kas pār zemi kaisās,
ar labām domām
dzīvi apceriet!

/O. Skuja/

Rudīte Prikule

Par enerģijas avotiem

Lai arī garastāvokli šobrīd nomāc bažas par vīrusu saslimšanu, lielie enerģijas avoti – saule, daba, veselīga pārtika, cilvēku mīlestība un rūpes citam par citu – turpina darboties kā vienmēr. Kusas pamatskolas 1. – 6. klases skolēni, kuri visu laiku mācās klātienē, jūtas gana komfortabli, jo viņiem telpas ikdienas darbam ir vēl vairāk, kā parasti. Palielināties arī viņiem piesaistīto skolotāju skaits: no novembra mācību priekšmetā „Sports un veselība” nodarbības visām šīs grupas klasēm notiek atsevišķi. Pašvaldības piešķirtais finansējums ļāva uzaicināt otru sporta skolotāju Agnesi Cauni, kura māca 1. un 4. klasē. Šī situācija arī atvieglo bērnu iesaistīšanos Madoņas sporta skolas slēpošanas treniņgrupā, par kuru vairākiem jaunāko klašu skolēniem ir interese.

Novembra Valsts svētku dienas skolā bija īpašas enerģijas pilnas, uzmundrinošas, patriotiskas. Svētku sajūta veidojās kā secīgu notikumu virkne: valsts karoga lentīšu nēsāšana, atbilžu domāšana par jautājumu „Kas man ir Latvija?”, klases patriotisko dziesmu ierakstīšana video, 1., 2. klases ierindas skate un svētku kūkas gatavošana, skolas vestibila un klašu telpu rotāšana, gaismas akcija ar degošām svecēm skolas āra teritorijā, vasaka sveču tīšana – dāvanu gatavošana sociālās aprūpes saņēmējiem. Katrs skolēns no šīm dažādajām aktivitātēm varēja gūt kādu iepriecinājumu un kā dzirkstelīti no kopēja ugunsкура aiznest to arī uz mājām savai ģimenei.

Laikā, kad tāli braucieni jāatliek, lielisks enerģijas avots ir vietējo dabas objektu apmeklēšana. Tā 5. klases skolēni īsteno vietējo kalnu iepazīšanas projektu. Šajā rudenī viņi apmeklējuši Kaniņkalnu, Maseļkalnu, Stuburkalnu, Skāķu kalnu, Lauteres pilskalnu, Dārznīcas kalnu un citus. Viņi uzskaita kājām noietos kilometrus un jau sakrājuši 25 kilometrus.

Sarežģītāks laiks šobrīd jāpārdzīvo 7. – 9. klases skolēniem, jo mācīšanās attālināti prasa daudz vairāk pašatratas enerģijas, ko varam saukt arī par motivāciju, disciplinētību, patstāvību. Pieciem skolēniem saskaņā ar viņu individuāliem mācību plāniem ar īpašu pašvaldības rīkojumu ir atļautas dažas klātienē nodarbības projektā „Pumpurs”. Skolotāji turpina pilnvei-

5.klases kalnu pārgājiens šoruden.

dot izmantotās saziņas formas, taču izšķirošais vienmēr paliek skolēna apziņums un centība. Tiek izmantoti vairāki tiešsaistes stundu veidi Microsoft Team un Quizizz platformās, kā arī Whatsapp grupu video stundas. Būtu tisku atbalstu šajā situācijā var sniegt vecāki, ģimene.

Šīs rindas rakstot, nezinu, kā attīstīsies turpmākā situācija ar attālināto mācīšanos. Taču enerģiju var atrast jebkurā situācijā. Enerģijas nezūdamības likums joprojām ir spēkā.

A. Sārs,
Kusas pamatskolas direktors

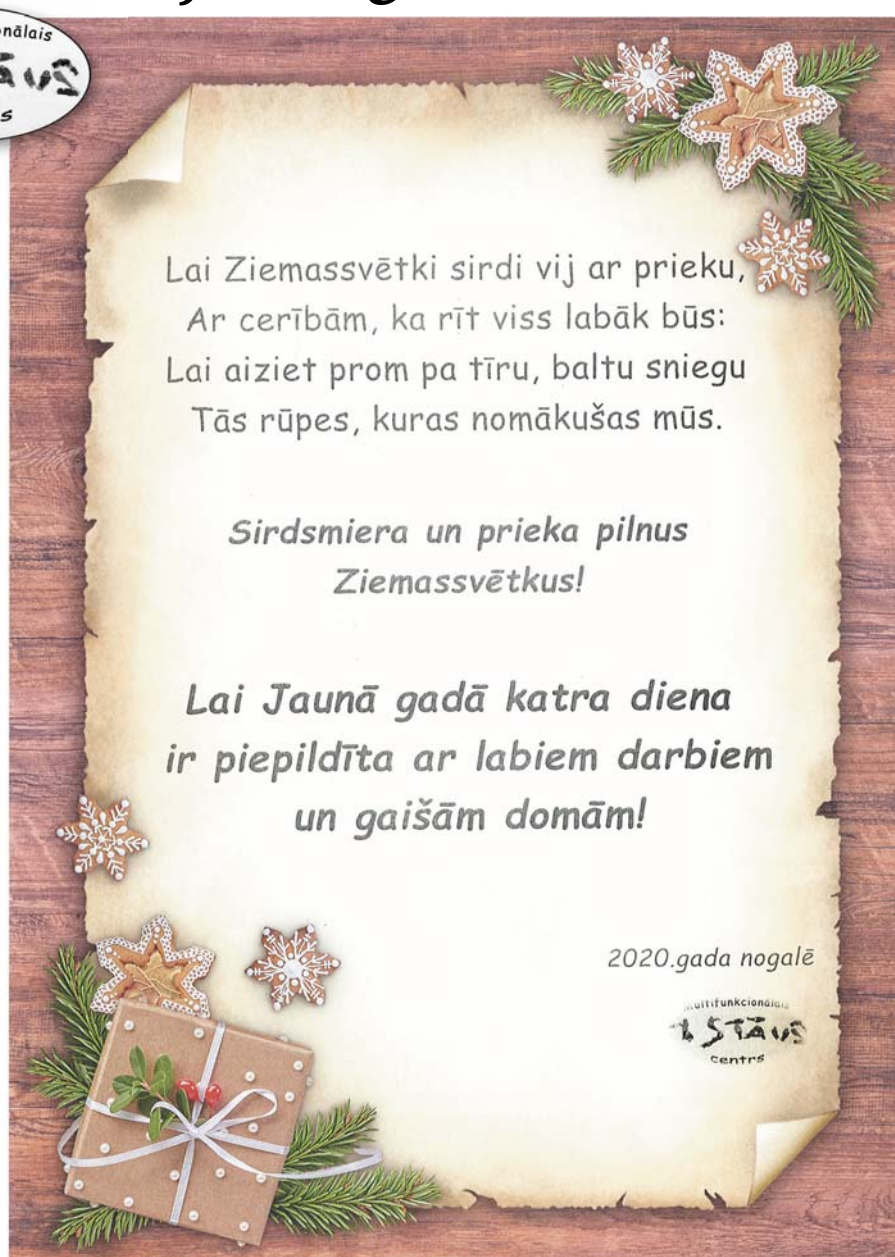
2020. gads – jaunas pieredzes, jaunu izaicinājumu gads

Beidzot šodien Da-bas māte mums dāvā savu sniega baltumu (kad top raksts) un tad jau izzogas tāds iekšējs prieks par to, ka Adventes laiks šogad ie-sāksies balts...

2020. gadā dzīvojam laikā, kad val-stī ir izsludināta ārkārtas situācija (jau otro reizi). Lai kā to negribētos atzīt, bet tas tomēr ir ieviesis korekcijas plā-noto darbu ritējumā. Pavisam atklāti varu teikt, ka man jau kļūst garlaicīgi, jo MC „1. stāvs” ikdienā apmeklētāju nav – neskan bērnu un skolēnu ča-las, nespurdz pusaudžu un jauniešu smiekli un jestrie izteicieni, vien dzī-vību pirmajā stāvā uztur putni – papa-gailis un baloži, kuri nebeidz smieties, jo īpaši tad, kad kaut kas tiek darīts, tad viņiem ir lielā jautrība. Šajā laikā, ja ir bijusi vēlme un nepieciešamība individuālai sarunai vai vēlme indivi-duāli aust, šūt, to visu ir bijusi iespēja darīt. Arī turpmāk šāda iespēja pastāv, tikai pirms tam vajag sazināties un pie-teikties.

No vienas puses reizēm kļūst gar-laicīgi, jo nav ar ko parunāties, bet no otras puses par garlaicību nu noteik-ti nevarētu sūdzēties, jo īpaši tad, ja runa ir par PROJEKTIEM! Kopš 2019. gada rudens, bet ideju līmenī jau krietni agrāk, viens no „drosmīgāka-jiem” projektiem aizņem manu darba ikdienu, proti, Madonas novada fonda un Lauku atbalsta dienesta atbalstītā projekta „SIS Kusā” (Skaņu ierakstu studija Kusā), projekta Nr. 19-05-AL23-A019.2202-000012, realizācija MC „1. stāvs” Mūzikas istabā. Savulaik Ģirts Švēders, Dāvids Kļaviņš, Niks Novi-kovs aktīvi interesējās par un ap mū-ziku, paši dziedāja un muzicēja, paši ir mēģinājuši sacerēt savas dziesmas. Tā ir šo puīšu ideja par to, ka Mūzikas istabā varētu izveidot Skaņu ierakstu studiju.

Tātad PROJEKTA pirmais solis ir ideja. Nākamais solis – atrast iespēju, atrast atbilstošu projektu konkursu, kurā varētu iesniegt šādu ideju. Nu jau vairākus gadus biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” sekmīgi ir realizējusi LAD tā saucamos „mazos projektus”, kuros ir bijusi iespēja apgūt dažādas rokdar-

bu prasmes – aušanu, šūšanu, kā arī muzicēšanas un Dj-šanas prasmes. Arī šajā rudenī iesākām LAD projektu „Šu-jam tālāk” (projekta Nr. 20-05-AL23-A019.2206-000005), kā pašas teicām – „otrais kurss” – paspējām apgūt dažus tekstilmozaikas šūšanas paņēmienus un siltu čību sašūšanu, sagatavojā-mies aizkaru šūšanai, bet diemžēl šo-brīd praktiskās nodarbības nenotiek. Ļoti ceram, ka situācija ar C-19 stabili-zēsies un mēs varēsim apgūt jaunu ap-gērību konstruēšanas, modelēšanas un šūšanas prasmes, ieskaitot sieviešu un

vīriešu apakšveļas šūšanu – tātad vēl nekas nav nokavēts, atliek vien sekot līdz aktuālajai informācijai!

Bet nu atgriežamies pie PROJEKTA soļiem. Pašos pirmssākumos man LAD projektu konkursu pieteikuma veidla-pas likās nesaprotamas un grūtas, bet uzrakstot pirmos divus projektus, tā-lāk jau lielas grūtības nebija. Protams, katrai projektu konkursu kārtai bija kāds jauninājums, bija jāapgūst kaut kas jauns, tagad jau ejam uz to, ka arī projektu kontrole varētu notikt attāli-nāti... Nodibinājums „Madonas nova-

da fonds" izsludināja atklāta konkursa projektu iesniegumu pieņemšanas 13. kārtu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Latvijas Lauku attīstības programmas 2014. – 2020. gadam apakšpasākuma 19.2. „Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītu vietējās attīstības stratēģiju” aktivitātē 19.2.2. „Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas” un vietējās attīstības stratēģijas „Cilvēks, vieta, darbs Madonas reģionā 2015. – 2020.” ietvaros. Tie ir sabiedriskā labuma projekti. Projekta ietvaros atbalstīja sabiedrisko aktivitāšu (tostarp apmācības un interešu klubu, sociālās aprūpes vietu, kultūras, vides aizsardzības, sporta un citus brīvā laika pavadīšanas aktivitātes) dažādošanu. Tā arī radās iecere puīšu ideju iekļaut projekta pieteikumā. Gan Dāvids, gan Ģirts, gan Niks (pat būdami ārpus LV), gan mūsu pagasta šoferis Gunārs visu laiku ir bijuši aktīvi palīgi šī projekta tapšanā. Paldies viņiem par palīdzēšanu un padomiem, jo bez viņiem es viena projekta pieteikumu nevarētu sagatavot. Lai arī projekta pieteikums šoreiz atšķīrās no iepriekšējiem projektu pieteikumiem, jo tas bija apjomīgāks ne tikai finansējuma ziņā, bet arī paredzamo darbu ziņā, šobrīd man jau liekas, ka šis bija viens no vienkāršākajiem soļiem.

Projekta ietvaros varēja veikt būvdarbus, līdz ar to bija iespēja ne tikai izbūvēt Skaņu ierakstu studiju, bet arī veikt pašas Mūzikas istabas atjaunošanu. Lūk, jau 2019. gada rudenī, projekta pieteikuma sagatavošanas laikā, notika pirmā tikšanās ar projektētājiem, jo bija nepieciešams iegūt dokumentus par MC „1. stāvs” telpām. Paldies Andrejam Piekalnam, tolaik Aronas pagasta pārvaldes vadītājam, kurš vispirms jau noticeja šai jauniešu idejai un palīdzēja sakārtot dokumentus. Tika sagatavots projekta pieteikums, projektētāji iesniedza aptuvenās Skaņu ierakstu studijas izveidošanas un telpas atjaunošanas būvniecības izmaksas, veikta cenu izpēte studijas aprīkojuma un mēbeļu iegādei. Projekta pieteikums veiksmīgi tika iesniegts EPS – elektroniskā pieteikšanās sistēmā, viss tikai elektroniski, vispirms Madonas novada fondam, kas izvērtēja projekta pieteikumu un, atbalstot projekta pieteikumu, nosūtīja to tālāk LAD izvērtējumam. Projekta pieteiku-

turpinājums 6. lpp.

Šūšanas projekts.

Darbu sākums Mūzikas istabā. Iveta priecīga, ka Skaņu ierakstu studijas aprīkojums no Vācijas ieradīs. SIA „PRO Build” veic Skaņu ierakstu studijas izbūvi.

turpinājums no 5. lpp.

ma izvērtēšana notika salīdzinoši ilgi, jo sākotnēji mūsu projekta realizācijai tika atvēlēti tikai 50% no kopējā vienam projektam maksimālā finansējuma summas ar piebildi, ka izvērtējuma rezultātā mums iespēja saņemt citu projektu pārdalīto finansējumu. Labs nāk ar gaidīšanu! 2020. gada sākumā saņēmām priecīgu ziņu no LAD projekta koordinatores Ritas Lagzdīņas, ka mūsu projekts iegūs 100% finansējumu no LAD, bet ir nepieciešami daži dokumenti, precizējumi, jāveic jauna cenu aptauja.

Un tad marts ar izsludināto ārkārtas situāciju valstī.. No vienas puses labs laiks, jo bija ļoti daudz jāstrādā pie datora, apguvu prasmi elektroniski parakstīt dokumentus, līdz ar to dokumentu aprīte notika elektroniski (sadarbība ar projektētājiem, ar Madonas novada pašvaldību, ar Aronas pagasta pārvaldi, nu jau ar jauno pārvaldes vadītāju Reini Silupu). Jauna cenu aptaujas izpēte iezīmē jaunu tendenci – cenu kāpumu, tas nozīmē, ka esošais finansējums diemžēl ir nepietiekams. Paldies MNF par piešķirtajiem investīciju attīstības plāna līdzekļiem, lai projektu varētu realizēt tā, kā tas iecertēts, lai tos darbus varētu paveikt pilnā apmērā.

Nākamais solis! Tā kā manā projektā pieredzē līdz šim nav bijis nevienš projekts, kas saistīts ar būvniecību, tas nozīmē, ka arī nav bijusi saistība ar Būvvaldi, būvniekiem utt. Kopš 2020. gada 1. janvāra Latvijā ir izveidota Būvniecības informācijas sistēma (www.bis.gov.lv), kurā visa dokumentācija, kas saistīta ar būvniecību, ir jākārt elektroniski. Augusta beigās, septembrī un oktobrī notika ļoti intensīva dokumentu kārtošana, katrai darbībai ir jābūt saskaņotai, katram saskaņojumam ir jābūt pretī parakstītam dokumentam. Brīžiem no tā visa iestājās piekusums ne pa jokam, jo gandrīz katru dienu jāapgūst kas jauns, jādomā, kā sakārtot ar būvniecību saistītos jautājumus. Paldies kolēģiem, pārvaldes darbiniekiem par padomu, paldies Ritai, kura vienmēr deva savus padomus, viņai vienmēr varēja piezvanīt un noskaidrot, ja kaut kas nebija skaidrs. Un atkal jaunas cenas, par laimi šoreiz nedaudz samazinājušās cenas aprīkojumam, ko iegādājāmies no Vācijas kompānijas Thomann.

MC 1. stāvs

Ziemassvētku rotājumi priecē kusēniešus.

de (jo Latvijā pieejamais aprīkojums izmaksātu krietni dārgāk). Paldies Inesei Skraustiņai par operatīvu un ātru palīdzību sarakstē ar kompānijas pārstāvjiem, beigās jau pati mēģināju komunicēt, protams, svešvalodā. Reizēm tehnika man „uzliek veto” un tad mans lielākais palīgs un „skolotājs” ir Oskars Jansons, paldies!

Okobra sākumā uzsākām veiksmīgi šūšanas nodarbības un tad jau atkal mēneša vidus, visiem labi zināmo ierobežojumu sākums. Atkal klusums MC „1. stāvs” telpās, apmeklētāju nav, bet rosība pie datora, rosība ap un ar dokumentiem nerimst. Notiek pēdējie saskaņojumi, notiek būvdarbu veicēja izvēle, notiek virkne dažādu rēķinu apmaksa par Skaņu ierakstu studijas aprīkojumu un Skaņu ierakstu studijas izbūvi, Mūzikas istabas atjaunošanu, notiek dažādu līgumu slēgšana starp biedrību „ARONAS PĪLĀDZIS” un būvniekiem, projektētājiem, būvuzraugu u.c. Liekas jau, ka viss var sākties un atkal ir nepieciešams jauns līgums, jauns rēķins, bet tas viss ir izdarāms, tas ir nākamais solis uz rezultātu, jo saproti, ka Tu mērķtiecīgi virzies uz galamērķi.

Un tad pienāk brīdis, kad līgumi ir noslēgti, visi dokumenti iesniegti pārbaudei LAD un seko zvans no Ritiņas, ka varam sākt būvniecību. Šobrīd MC „1. stāvs” rosība rit pilnā sparā un par to rūpējas Ivo Skraustiņš un SIA „PRO Build”. Atvainojamies Kusas skolas skolēniem un skolotājiem, kuri šobrīd mācās skolā, ka reizēm tie lielie trokšņi no 1.stāva skan arī 2. un 3. stāvā! Bet

tas nebūs ilgstoši. Paldies Ivo un viņa puisiem par ātru, kvalitatīvu, atbildīgu un profesionālu darbu! Kā viņi paši saka: „Smagākais un grūtākais darbs esot jau aiz muguras” – Mūzikas istabā ir izlauzta vecā grīda un nu jau ir uzlieta jauna sausā betona kārta, nomainīti radiatoru, tiek izbūvēta Skaņu ierakstu studija. Viens ir pilnīgi skaidrs – mūsu Mūzikas istaba iegūs pilnīgi jaunu izskatu, tajā pēc visu ierobežojumu atcelšanas varēs notikt LAD projekta „Apmācības darbam Skaņu ierakstu studijā” nodarbības, kurās varēs apgūt prasmes darbam ar studijā esošo aparāturu. Ar nepacietību gaidīsim to brīdi, kad mēģinājumus varēs atsākt vokālais ansamblis „Mārtiņrozes” un, protams, varēsim aktīvi darboties citu projektu nodarbībās un aktivitātēs. Cerams, ka mums būs iespēja satikties vēl 2020. gada nogalē!

Lūk, tāds ir stāsts par „drosmīgo” PROJEKTU! Emociju gammu nav iespējams nospēlēt uz melni – baltiem taustiņiem (melniem burtiem uz baltas lapas) – šajā gammā ir visas iespējamās pasaules krāsas no paletes. Realizējot šo projektu, vairākkārt esmu pieķērusi sevi pie domas, ka PROJEKTI – tas ir sava veida dzīvesveids, vismaz šajā laikā, kamēr darbojas MC „1. stāvs” un biedrībā „ARONAS PĪLĀDZIS”*. Reizēm liekas, nu kam man to vajag, bet tas jau nav man – tas ir visiem, tas ir ikvienam, kurš vēlas saturīgi pavadīt savu brīvo laiku un nav svarīgi, vai tas ir mazs bērns ar vecākiem vai jaunieši, vai pieaugušais, kurš vēlas apgūt ko jaunu, vai seniors, kurš vienkārši vēlas

atnākt un parunāt par dzīvi. Darbojoties dažādos projektos, esmu sapratusi, ka tā ir sava veida adrenalīna deva, kas neļauj apstāties pusceļā uz izvērsto mērķi. Ja reiz ir iesākts kāds darbs, tad tas atbildīgi jānovēd līdz galam.

Noslēgumā, atskatoties uz šo 2020. gadu, vēlos teikt, ka „dzīvot var divejādi: pieņemot, ka brīnumi nenotiek vai pieņemot, ka katrs notikums ir brīnums!” un sagaidot Jauno VĒRŠA gadu: „Es novēlu Tev LAIKU! Ne tādu, kurā esam nebeidzamā skrējienā, bet gan tādu, ko veltām viens otram. Es novēlu Tev VĀRDUS! Ne tukšus un ne tādus, kas sāpina otru, bet gan īstus un

vērtus. Es novēlu Tev MIERU! Ne tādu, kas ārēji miermīlīgs, bet gan tādu, kas ir patiesss un īsts Tevī pašā. Es novēlu Tev PRIEKU! Ne tādu, kas uzlikts sejā, kā izcila maska, bet tādu, kas laužas ārā no Tavas sirds un vaigā nevar palikt nepamanīts! Es novēlu Tev LAIMI! Ne tādu „lielo”, uz kuru mēs gaidām visu mūžu, dažbrīd pat it kā „nīkuļojot”, tā arī nekad to nepamanot, bet gan tādu, kas mums katram tiek dota, kā dāvana katrā mūsu dzīves mirklī. Es novēlu Tev MĪLESTĪBU! Ne tādu, kas skan, kā „vispār pieņemta norma”, bet VAI RĀK – vairāk par to, ko spējam, vairāk par to, ko iedomājamies, vairāk par to,

ko no mums „prasa” un vairāk par to, ko, šķiet, spējam dot. Vairāk par to, ko mēs uzdrošināmies. Mīlestību dot un saņemt it visos tās izpausmes veidos!”

Uz tikšanos klātienē MC „1. stāvs”!

Projektu vadītāja **Iveta**

*Biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” aicina pieteikties aktīvu, darboties gribošu jaunieci vai pieaugušo, kurš vēlētos aktīvi iesaistīties biedrības darbībā – mums ir nepieciešams aktīvs, enerģisks Valdes loceklis! Dod par sevi ziņu epastā aronaspiladzis2013@inbox.lv un sīkāku info vari saņemt pa tālr. 26363415.

PAGASTĀ

Rakstiņš par Aronas „Oļiem”

Ir jūlijs. Zied liepas, smaržo liepziedi, bitūtēm šogad ir daudz darbiņa, kamēr kāres piepilda pilnas un aizvāko. Tad būs ziemā pamieļoties pie medus, lai saldums būtu ziemā pie tases. (Ar tik brīnišķīgu noskaņu Ināra un Millija uzsāk savus pierakstus.)

Millija Rubene un Ināra Akmentīņa ir vēlējušās pagasta ļaudīm uzburt seno laiku dvesmu par „Oļu” senču mājām. Abas entuziastes sarakstījušas burtnīcu. Millija diktējusi, bet Ināra pierakstījusi, lai „Oļu” iedzīvotāji atceras, kāds ir bijis māju izvietojums agrāk, jo daudzas mājas šobrīd vairs nav manāmas, par to esamību varam tikai nojaust, pasapņot vai ieraudzīt akmens drupu kaudzēs. Šo burtnīcu var apskatīt un tā tiek glabāta MC „1. stāvs” telpās, Ivetas Kaparkalējas gādībā. Šis apraksts veidots no Millijas atmiņu krellēm, kuras tā vien vēlējusies dāvat jums, mīlie lasītāji.

„Oļu” apkārtnē skatījumā no 1939. gada līdz 1960. gadam.

Braucot no Kusas puses.

1. „**Līcīšos**” – dzīvojas Sakārņi un Bromulti. Kaut kur mājā vai mājas tuvumā bija spridzekļi, tad vai nu kūlu dedzinot, vai kaut kā citādi tikusi uguns klāt minām un māja „Līcīši” gāja bojā no sprādzieniem. Esot bijis tā, ka uguns pārcēlusies pāri ceļam pret „Skāķu” kalna kapiem. Uguns virzoties tālāk nodedzinājusi kapu kapliču. Velta Sakārne apprecas ar Rīgertu.

2. Pašā ceļa malā „**Avotiņi**” – dzīvo Cimeri. Laba šuvēja Ilzēna Emīlija, viņa sanākot radiniece Cimeriem. E. Ilzēna dzīvo kopā ar Nagli, kurš bija Tālbergu Modrītes vecaistēvs no mammas puses.

Pēc viņiem „**Avotiņos**” dzīvoja Dolbes Aija un Daina. Pirms tam Dolbe ir dzīvojis „**Ošos**” un kopis zirgus. Dolbem ir bijušas daudzas sievas starp tām arī čigāniete Lille. Viņa bijusi ļoti laba sieviete, saimnieciska. Garš liels šķūnis esot atradies tieši ceļa malā.

3. „**Skāķi**” – Šurpickis, Ķirsis Laimonis tur ir dzīvojuši. Šurpickis ir zirgkopis. No „**Skāķu**” mājām braucot garām brāļu kapiem uz „**Oļiem**” pa ceļam bija mājas „**Ukuli**” un „**Ruļi**”

4. „**Ukuli**” – iegātnos iegāja dzīvot Zvirgzdiņu Rozenbergs, kurš apprecēja Mariju. Kolhoza „**Staļina ceļš**” laikā Marija Rozenberga un Ambāte Ksenija tur kopa cūkas. Zootehnikē tanī laikā kolhozā „**Staļina ceļš**” bija Knope Artense, arī piena kontroles viņa ņēma govīm, lai pēcāk pienam noteiktu tauku saturu. Aitu fermā palīdzēja cirpt aitas un nocirpto vilnu nosvērt.

5. „**Krūmiņi**” – šeit dzīvoja Ambātu ģimene. Tie atradās tūlīt aiz „**Ukuliem**”. Netālu no „**Krūmiņu**” mājām tā uz „**Skāķu pusi**” atradās „**Krūmiņu**” birze, kurā vienmēr pēc kapu svētkiem svinēja zaļumballes ar ragu mūziku.

6. „**Ruļi**” – ceļam otrā pusē pret „**Ukuliem**” bija mājas „**Ruļi**”, tur dzīvoja Avotiņa Olga ar savu ģimeni. Viņai bija meita Vija un dēls Ints. Bromulti bija tur irnieki. Kaut kur blakus „**Ruļiem**” ir vēl bijusi māja, kura piederējusi Putnam. To pats Putns esot no jauna cēlis.

7. „**Oļu pienotava**”, bibliotēka, (pasts?), veikals. No pienotavas pa kreisi „**Strautiņi**” (tagad šī māja privatizēta). Kolhoza laikā tur dzīvoja Ivāns Helena.

8. „**Kraujas**” – garām „**Oļu**” pienotavai uz Cesvaines pusi, ceļam pa kreisi, Kļaviņa māja, Briedes Raitas tēva māja. Kolhoza laikā tur bija „**Staļina ceļš**” kantoris, laikam arī pasts. Kolhoza partijās Kruguļaužs Aleksandris dzīvoja šīs mājas otrajā stāvā, sieva viņam bija čigānu tautības – Lūcija. Viņiem bija pieci bērni – divas meitas un trīs dēli.

9. „**Ārnicēni**” ir bijušas trīs mājas.

1) Šmerļina māja pirmā aiz „**Kraujām**” pa kreisi kalnā augšā.

2) Aiz Šmerļina mājas tūlīt blakus bija Rozentālu māja, t.i., Briedes Raitas vecvecāku māja, kurā kolhoza laikos bija kultūras nams. Tur notika visādi sarīkojumi un kinofilmu demonstrēšana

3) Trešās mājas „**Ārnicēni**” uz „**Jaunšēnu**” pusi bija saimnieki Kausi. Lejpus šīm mājām bija „**Oļu**” skola.

10. „**Jaunšēni**” – dodoties garām Kausu mājai. Vecajos laikos tur ir bijis saimnieks Kampe. Kolhoza un „**pado-mijas**” laikos tur visu laiku bijusi govju ferma un māja bija priekš slaucējām. Beigās māja tika privatizēta.

11. „**Mauri**” – aiz „**Jaunšēniem**” ceļa kreisajā pusē maza mājiņa, arī mitekļis slaucējām. Tur dzīvoja: Zārde Minna un Berģe Helena, t.i. kolhoza laikā, govīs slauca ar rokām.

12. „**Jaudzumi**” – tanī skupsnā bija trīs mājas.

1) „**Jaudzumi**” nevis „**Jaunšēni**”. Kolhoza laikā tur dzīvojas Ivāns Jānis ar sievu, bērnu viņiem nebija.

2) „**Jaudzumi**” liels saimnieks Bis-

turpinājums no 7. lpp.

ters saimniekojis. „Staļina ceļš” laikā tur bija labības klētis un kalte. Klētnieks bija Kārlis Pilants, kurš brīvos brīžos „kūpināja” savu lielo pīpi ar tabaku. Blakus klētij bija vēl maza mājiņa, kurā dzīvoja Ieva Bistere, Olēnieši viņu bija iesaukuši par „Ivku”.

3) No klēts uz Cesvaines pusi bija „Jaudzumi” saimnieki Rozentāli, kuri bija izsūtīti uz Sibīriju, atgriežoties tur vēl dzīvoja. Pret šiem „Jaudzumiem” ir krustojums: viens ceļš aiziet uz Koškārēm, Eglītēm. Otrs ceļš uz Sarkaņiem. Pa ceļam labajā pusē ir „Eglītes” – Liepiņas Veltas māja. Tālāk gar „Eglītēm” aiziet ceļš uz „Ārēm”, kurās šobrīd dzīvo Rukmanis Pēteris. Ceļam kreisajā pusē bija mājas „Koškāres”, kuras piederēja Driķiem.

13. „**Toleni**” – ir divas mājas virzienā uz Nesaulē kalna pusi.

1) Ceļam pa kreisi šajos „Tolenos” senos laikos bija saimnieks Banders. Kolhoza laikā tur dzīvoja Kučers ar savu ģimeni – sievu un meitu Viju. Saimnieko Emma, Rozentāle Lote, Rudzons Ēriks arī pa laikam dzīvojis. Rudzons kolhozam raka kūdras ar rokām, t.i., ar lāpstu Purvakalna purvā netālu no „Ārēm”. Viņš bija zootehniķis A. Knopes brālis. Kučere Fraņa bija pie Bandera kā kalpone.

„Nesaulēs” – dzīvoja Liepiņi un netālu vēl bija Skrodera būda (Skrodera vārdu Milija neatminas)

2) „**Toleni**” – Nesaulē ceļam pa labi tajos „Tolenos” dzīvoja Āboliņa ģimene: sieva Hermīne un bērni, divas meitas un dēls: Ilga, Maija, Jānis.

14. „**Betānija**” – kolhoza laikos to visu zemi sauca par fondu zemi. „Betānijā” bija trīs mājas, sensenos laikos, tās zemes jau robežojās ar Kārzdabas zemēm. „Juku” laikos visas trīs mājas tika nodedzinātas, sakarā ar mežabrāļu atbalstīšanu.

1) Rozentāle Marta tika izsūtīta uz Sibīriju.

2) Rozentāle Lote ar saviem vecākiem arī izsūtīti.

3) Zārde Minna.

Zārdes Minnas ģimene uzcēla jaunu māju, kurai mājasvārdu deva „Jaunāmāja”. Kad Zārdi tur nedzīvoja, tur sāka dzīvot „Oļu” bibliotekāre Struncēna Marianna. Un kad Struncēna tur vairs nedzīvo, tad māju kāds ir nojaucis un pārveda uz Madonu, uzceļot to no jauna. M. Struncēna mūža nogalē dzīvoja Madonā.

15. „**Vienības**” – tur dzīvoja Spirģis ar sievu. Tagad tur dzīvo mūsu Aronas pagasta pastniece Aiga Pūce ar ģimeni. Pirms „Vienību” mājām no „Oļu” puses ir diezgan paprāvs kalns „Mozukalns”. Kolhoza laikā šis kalns bija ļoti stāvs, bet laika gaitās šo kalnu greiderējot nolīdzināja lēzenāku.

16. „**Krievi**” – uz Cesvaines pusi braucot, pa kreisi. Saimnieki senos laikos Ezeriņi.

„Krievu mazmājiņa” – dzīvoja Rampāne Marta, no Cesvaines ceļa pa labi.

„Upmaļi” – dzīvoja Bernovski. Tālāk seko Cesvaines robeža.

17. „**Alejas**” – no Oļu pienotavas lejā vai pretī pienotavai tālāk aiziet vairākas mājas. Senos laikos tanis mājās „Alejās” saimnieks bija Buiķis. Kolhoza laikā tur dzīvoja Volniansko Ausma ar savu ģimeni. No „Aleju” mājām pa labi bija mājas „Vīnakalns”, kurās dzīvoja gleznotājs Pomers Voldemārs ar ģimeni.

18. „**Oļumuiža**” – piederēja Stradam. Sieva Olga un trīs meitas: Aija, Maija, Velta., O. Strade bija priekšniecība kolhozā. Olga ar meitu Aiju slauca govīs „Jaunšēnu” fermā. Par nelikumībām kolhoza valdīšanas laikā tikusi cietumā. Kad iznākusi no cietuma, Strads skaitījis lielsaimnieks.

19. „**Indrāni**” – dzīvoja Bisteri, ģimenē dēli vien bijuši. Māja pretī „Oļumuižai”.

20. „**Lejieši**” – dzīvoja Vecrubene Marija ar ģimeni. Māja aiz „Indrāniem”.

21. „**Pakalniecīši**” – šī māja senos laikos bija Briedes Raitas tēva Kļaviņa vecāku mājas. Kļaviņš apprecēja „Arnicēnu” Rozentāla meitu Hertu, kura bija Raitas mamma. Kolhoza laikā tur dzīvoja Rukmaņu ģimene.

22. „**Purvakalns**” – senais saimnieks Īvāns Kārlis. Šajās mājās bijusi liela saimniecība. Kolhoza laikā telišu ferma, šos dzīvniekus kopa izbijusi skolotāja Kokare Marta.

23. „**Ceplīši**” – Rubenis saimnieks. Sieva Lūcija, meitas Milija un Aina.

Šīs mājas turpmākās būs no „Oļumuižas” pa labi un arī pa kreisi ceļam.

24. „**Liekumi**” – dzīvojis Īvāns Arvīds ar ģimeni. Tagad šīs mājas pieder Kapteiņiem.

25. „**Bērziņi**” – Kolhoza laikā tur bija zirgu ferma, zirgus kopa saimnieks Elksnis ar ģimeni.

26. „**Aizkalni**” – dzīvoja Riemeri.

27. „**Pļavnieki**” – kolhoza laikā dzīvoja Avotiņa Olga ar meitu Viju un dēlu Inti. Pēcāk tur dzīvoja Īvāne Helena. Apprecējās ar Lābanu Viktoru.

28. „**Rožkalni**” – dzīvoja Zvirgzdiņu ģimene. Zvirgzdiņu Valija bija poļu tautības, Latvijā ienāca kā kalpone.

29. „**Apsiši**” – dzīvoja Ābentiņš Andrejs. Viņš apprecēja Riemera meitu Annu. Bērnu viņiem nebija.

30. „**Oši**” – sensenos laikos bija saimnieks Rozentājs. Kara laikā, krieviem atnākot, aizbēga uz Kurzemi. Sovhoza laikā tur bija govju ferma. Lopkopēja Miklašonoka Emma.

31. „**Celmi**” – Rozenbergas Mildas māja. Tālāk šīs mājas robežojas ar Sarkaņu teritoriju.

32. „**Bites**” – dzīvoja Siliņš. Bijis labs vetārsts.

1) „Biemeltēs” – dzīvojis Šestakovs.

2) Biemelte Laima

3) Biemertes Aija un Aina.

Piederēja pie Kusas daļas.

Papildinājums no Milijas teiktā.

„**Līcišu**” – mājās dzīvoja Bromultu māte, kurai bija dēls gleznotājs Alfejs Bromults. Viņš daudz pamācīja gleznošanā V. Pomeru un apgādāja Voldemāru ar krāsām.

„**Koškārēs**” – senos laikos saimnieks bija Driķis. Mariannas Struncēnas pirmais vīrs. Driķis ar Mariannu izšķīrās. Driķis darbojās pa mežniecībām.

„**Bērziņos**” – sensenos laikos saimnieks bija Stabiņš. Viņu izsūtīja uz Tālajiem austrumiem. Pēc atnākšanas no izsūtījuma dzīvojis Madonā.

„**Rubeņi**” – Strades Olgas dzimtā māja, netālu no „Kaņepēniem”. Šīm mājām bija maz zemes.

„**Ošos**” – kad mājas bija brīvas tūlīt pēc Rozentāliem, tur iegāja dzīvot Dolbe ar ģimeni un kopa zirgus.

„**Oļu pienotava**” – kādreiz bijis pienotavas vadītājs Putnieks ar ģimeni. Sieva viņam no Sarkaņiem, dzimusi Ķirsone. Nākošais vadītājs bija Preilis. Pienotavā deva tīrkultūru krējuma vietā. Millijai tā ļoti garšoja, tā arī viņa iemācījās ēst krējumu. Tālāk vadītāja pienākumus uzņēmās Gunvaldis Pelēkais ar sievu Hildu. Ģimenē bija noticis „šmucīgs” gadījums. Sieva Hilda „sapiņusies” ar Viteku, kaut gan Pelēkais kungs bijis garš un smuks.

Millija Rubene un vēl piecas ģimenes kara laikā bēgļu gaitās aizbrauca ar zirgiem līdz pat Līgatnei.

Millijai un citiem bērniem „Oļu”

skolā pēc stundām atļāvuši skatīties teātra mēģinājumus. Viņas atmiņā palikusi luga „Mirdzošais vainags”. Latvijas laikā ap 1939. gadu pie Skāķu mājām brīvdabas norā spēlēja teātrus. Millija tur pirmo reizi noskatījās Aspažijas lugu „Vaidelote”. Aizsargi turp no Oļu skolas devās ar karogiem rokās, tautastērpos ģērbusies. Gājienā bijis daudz cilvēku.

Millija un Ināra raksta, ka par Oļu pagātnes laikiem ir uzrakstīta grāmata „Lazdu laipa” (I. Indrāne).

Stāsu par oļiem stāstīja Millija Rubene, dzimusi 12.02.1931., pierakstīja Ināra Akmentiņa, dzimusi 13.03.1942. pieraksts veikts 27. novembrī 2016. gadā.

Vēlos teikt – lai katram, kuram ir saikne un atmiņas, kas saistītas ar šim

vietām, pasmeliet no atmiņu kausa, padomāiet kā laiks – dzīve rit, un mēs tai steidzamies līdz, bieži atstājot kādreiz svarīgo pagātnē. Paldies Inārai, kura aicināja un uzstājīgi atgādināja man par šīs burtņīcas esamību un nozīmīgumu mūsu pagastam un tā cilvēkiem. Paldies par sirsnīgo tikšanos!

Laura Zariņa

TEĀTRIS

jām nevienu neredz nākam, var sākt ...

Fotogrāfijās ir daži mirkļi no 1,5 stundas garās izrādes:

- pagasta dāvētā torte,
- noklusētā dēla (Armands Kecko) deja, par ko brīnās Maija Supe, Ināra Siņicina, Inta Grudule, Helmuts Pujāts,

Gu - nārs Andersons,

- noslēgumā mēs laimīgi un ziedim rokās..

Paldies aktieriem Maijai Supei, Helmutam Pujatam, Gunāram Andersonam, Intai Grudulei, Inārai Siņicina, Harijam Vanagam, Armandam Kecko un Dacei Badunai, izrādes vadītājam Sarmai Dzenei un Rutai Krasovskai, nesen vēl Ainai Spūlei, aktieru ģimenēm par sapratni un atbalstu. Tāpat paldies kultūras nama vadītājai Rudītei un bibliotekārei Inai, arī siltuma un kārtības uzturētājiem Ēvaldam, Emīlijai, agrāk Antai, arī manai ģimenei – Lailai, Lindai un Kasparam, mūziķim Artūram Grandānam, pagasta īpašuma uzturētājam Aigaram Breidakam.

Tāpat kā pārējie „Aronieši”, skumstot pēc mēģinājumiem un izrāžu braucieniem, amatierteātra režisore Laima Vanaga.

P.S „Aroniešus”, kuri dažādu iemeslu dēļ pašlaik atpūšas, gaidām

atpakaļ. Ticam, ka krīze kādreiz beigsies, ko darīt atradīsim.

Lai Ziemassvētku
Dievišķā gaisma
Pār tevi nolīst,
Projām neaiziet.
Lai dzīvības prieks
Kā brīnumu puķe
Tavā mājā uzplaukst un zied!
Ja tev sāpes, lai tās izsāp.
Ja tev bēda, izbēdā!
Tikai laimi, tikai prieku
Jaunam gadam saglabā!

Esi upe – šķēršļus pārvarot,
vienmēr skaidrību saglabā
un dziedot uz priekšu plūsti!
Tikai neliels laika sprīdis, un
Jūsu sirdis pildīs Ziemassvētku
gaisma, vēl nedaudz- Jaunais
gads jaunas cerības un mērķus
atnesīs, bet to piepildījums no
Jums pašiem atkarīgs! Visiem
Aronas pagasta ļaudīm ar
Brigitas Debeļskas dzejas rindām
vēlam VEIKSMI, SATICĪBU,
MĪLESTĪBU!

Lauteres KN amatierteātris
„Aronieši”

Beidzot 10. oktobra pēcpusdiena, bet kultūras namā rošišanās krietni agrāk.

Iepriekšējā nedēļā jau pabeigta zāles un foajē grīdu atjaunošana. Skatuve noformēta ar aktieru kopīgām pūlēm un iniciatīvu, jau pavasarī ar pagasta pārvaldes atbalstu ieguvām aizslietņiem jaunus audumus, jaunu krāsu.

Virusa pirmais vilnis un karantīna „aizskaloja” mūsu ieceri par pirmizrādi pavasarī. Vasarā otrajā pusē atsākām aktīvi mēģināt. Sākās runas par tuvo vīrusa „otro vilni”, kas pastiprināja mūsu vēlēšanos – paspēt...

Lauteres kultūras nama skatītāju zāle ir pietiekami plaša, lai izvietotu sēdvietas atbilstoši noteikumiem. Rudīte, Ina un Dainis rosās zālē, tad pie biļešu galdiņa top apmeklētāju saraksti.

Skatītāji nāk, kad Aigars atved Zelgauskas un Kusas ļaudis un auto stāvvietā gluži pilna, no tuvējām mā-

Pietura...

Laima Vanaga – 75

Laimas bērnība ir aizvadīta Saikavā vectēva uzraudzībā. Darba gaitas uzsāktas Saikavā, bet turpinājās gan Mētrienā, gan Vestienā, gan Liezērē un noslēdzas Aronas pagastā un vēl joprojām turpinās, radot aizraujošas teātra izrādes. Jubilārei visu mūžu līdzās ir literatūras un teātra dzirksts, ko noteikti ir nodevusi saviem skolēniem, aktierim un skatītājiem. Ģimene ir atsvars sabiedriskai dzīvei, kur iegūst atbalstu, novērtējumu un mīlestību.

Leontīna Ārente – 80

Protams, ka arī šoreiz, mēs varam teikt, ka Leontīna ar gādību, mieru, vieglumu un pacietību vada savu sētu un saimniecību. Darba pienākumi vēl joprojām tie paši, nav samazinājušies un uz „atbalsta” personālu var droši paļauties, vienīgi suņi nenovērtē jubilāres puķu dobes.

Jevgenijs Nikolajevs – 80

Arī šajā tikšanās reizē ir sajūtams Jevgenija draudzīgums, dzīvotprieks, tāpat kā savējo rūpes un gādība, kas veido piepildītu un bezrūpīgu ikdienu.

Jānis Andris Rubenis – 75

Jubilārs mūsu pagastā ir nonācis pēc savas tēvu sētas atgūšanas, kas ir ne tikai mantojums, bet arī ieguldījums. Sakopto pagalmu rotā senlatviešu rakstu zīmes, kas, iespējams, dot spēku ikdienas darbos. Jānis apmeklē koncertus, dodas ekskursijās, kad tas ir iespējams. Viens no viņa hobijiem ir makšķerēšana, bet dzīvojot lauku setā, lauku darbi arī kļūst par hobiju. Jānim ir savējo pulciņš, kam viņš ir svarīgs un tuvs.

Svetlana Miklašonoka – 75

Svetlanas bērnība ir pārbaudījumu pilna, bet šī pieredze ir devusi dzīvei pārliecību, ka jāvairo labais, ka sirds siltumam ir nozīme, lai pasaule kļūtu labāka. Jubilāre ir vienkārša, akurāta, ar darba tikumu.

Marija Dzērve – 75

Marija sevi sauc par „ceļinieci”, jo tas ir saistīts ar darba mūžu ceļu industriju, bet tagad darbi ir saistīti ar lauku sētas uzturēšanu, sakopšanu un pilnveidošanu, bet atpūtas brīžos pie rokas ir adīklis vai grāmata, bet brīži, kas sasilda, ir tie brīži, kas kopā ar mīļajiem.

Vijai un Aleksandram Krugloviem kāzu jubileja – 50

Jūsu mūžs ir līdzīgs rudzu maizei,
Kam tikai zemes spēks ir īstais raugs,
Gaist rūgtums, bēdas, nedienas un raizes,
Ja maizes riecienu sniedz draugam draugs.

(L. Vāc zemnieks)

Skaidrīte Petrova
Lolita Tīpaine

„Sprīdīša” spēks šajā sarežģītajā laikā

Tavs spēks ir tavos sapņos
Un tavās cerībās.
Tas ir, ko nevar nopirkt
Vai laimēt derībās.
Tas ir, kas tevi sargās
Un pacels debesīs,
Tavs spēks ir tavos sapņos,
Kas tevi piepildīs.

Šajās Guntara Rača dzejas rindās slēpjas mūsu iestādes sajūtas par patreiz notiekošo mūsu zemītē. Vēl septembrī sastādītais iestādes pasākumu plāns, kurā bijām ieplānojuši tik daudz skaistu pasākumu, rudenim, Latvijai un nu jau arī Ziemassvētkiem, tie visi tiek palikti zem NEDRĪKST zīmes. Īpaši lolojām sapni par ģimeņu talantu pēcpusdienu. Cerējām ieraudzīt daudz interesantas lietas, kuras ģimenes lokā tiek veiksmīgi attīstītas, lietas pie kurām piestrādāt garajos rudens vakaros un ar kurām palepoties un būt gandarītiem. Bet – nekā... Latvijas dzimšanas dienu svinējām katra grupiņa atsevišķi, protams, netrūka dziesmu, deju, bija pat viktorīna, kurā vajadzēja zināt Latvijas upes, pilsētas un kokus, bet pietrūka vecāku mīlā skatiena un sirsnīgo aplausu. Tagad mēs turpinām sapņot un gaidīt Ziemassvētkus. Mūsu repertuārā rudens dziesmas un rotaļas sāk nomainīt Ziemassvētku tematiku, dziedam par to kā rūķi gatavo dāvanas un ļoti cītīgi tās gaidām. Tas, ka arī Ziemassvētku pasākumā vecāki nedrīkstēs mums piepulcēties, mums liek domāt dažādus variantus un iespējams, ka mēģināsim darboties ārā.

Mūsu ikdienā nekas nav mainījies. Katru dienu bērni apgūts mācību vielu. Cītīgi mācās burtus, ciparus. Uzcītīgu skolotāju vadīti, bērni prot sportot, zīmēt, lielākie lasa un rēķina, mazie mācās būt patstāvīgi. Bērniem jābaida bērība.

Oktobra mēnesī pirmsskola izgāja

Tāds klusums dziļš. Vien gaisā virmo gaidas.
Tūlīt jau brīnums nāks, TŪLĪT, to ļoti gaidām.
Kļūs cilvēks apgarots, ne siks un niecīgs.
Šai svētku vakarā viņš gavilēs it priecīgs.
Viss raižu asums plaks, viss netīkamais zudīs,
Nāks klusa, svēta nakst, ko katrs sevī jutīs.
Vēl klusums dziļš, vien gaisā virmo gaidas.
To svētku brīnumu mēs ļoti, ļoti gaidām.
/M. Bārbale/

**Lai gaiši un ģimeniski Ziemassvētki un labām ziņām
piepildīts Jaunais gads!**

sus darbiniekus un atbalsta personālu par iestādes darbu. Paldies visiem, kuri veltīja savu laiku un enerģiju, piedaloties šajās intervijās! Komisija sastāvēja no trīs cilvēkiem, divas Rīgas bērnudārzu vadītājas un viena izkvalitatē dienesta darbiniece. Aronas pagasta pirmsskolas izglītības iestāde „Sprīdītis” tika atzīta, kā bērniem draudzīga, labi organizēta, brīnišķīgi aprīkota, ar izkoptām tradīcijām un kvalificētu pedagogisko sastāvu un talantīgiem pārējiem darbiniekiem piepildīta iestāde.

akreditāciju, jeb iestādes un vadītāja vērtēšanas procesu. Skolām šāda akreditācija jau sen ir ierasta lieta, bet pirmsskolām tā ir obligāta tikai sākot ar 2019. gadu. Lai izietu šo vērtēšanas procesu, pirmkārt, pārbauda visu iekšējos dokumentus, jeb dokumentu atbilstību LR Likumiem un Ministru kabineta noteikumiem, otrkārt – vērtē mācību procesa atbilstību jaunajai, uz kompetentēm balstītajai mācību sistēmai, treškārt – intervē vecāku pārstāvjus, novada un pagasta vadību, vi-

glītības

kvalitatē dienesta dar-

biniece. Aronas pagasta pirmsskolas izglītības iestāde „Sprīdītis” tika atzīta, kā bērniem draudzīga, labi organizēta, brīnišķīgi aprīkota, ar izkoptām tradīcijām un kvalificētu pedagogisko sastāvu un talantīgiem pārējiem darbiniekiem piepildīta iestāde.

PII „Sprīdītis” vadītāja
Silvija Čurkste

Sportojam iespēju robežās

Jauno sporta zāles sezonu ar vakara treniņiem iesākām septembra vidū. Tika jau saplānotas pirmās sacensības sporta zālē oktobrī, bet ar valsti nolemtajiem distancēšanās un epidemioloģiskajiem noteikumiem no 16. oktobra sporta zāle tika slēgta vakara nodarbībām un iepļānotās Volejbola sacensības formātā 2+2 bija jāatceļ. Ļoti žēl, jo jau pirmajās dienās, kad tika izliktas afišas, tika saņemti 10 komandu pieteikumi. Nekas cits neatliek, kā sportojam ārā, cik vien ir iespējams, varam droši staigāties, nūjot, skriet, ar velosipēdu braukt un veikt citas sev

tīkamas aktivitātes.

Ikvienam, kam patīk svaigā gaisā izkustēties, varu piedāvāt sazināties ar Sanitu Kolnu (iepriekš pasniedza zālē aerobikas nodarbības) un kopā iet pārgājienos pa brīvdienām 15 – 20 km garumā gan Madonas novadā, gan ārpus tā. Kontaktinformācija: 29293492.

Vēl ir iespēja pievienoties uz attālinātajām vingrošanas nodarbībām, kuras vada Ieva Vosele, iepriekš arī vadīja sporta zālē vingrošanas nodarbības. Kontaktinformācija: 22435103.

Šajā laikā veicinām imunitāti pret

dažādiem vīrusiem ar sportiskām aktivitātēm svaigā gaisā vai telpās, lai radoša katram izdoma kā sevi pilnveidot! Novēlu visiem mierpilnus un baltus Ziemassvētkus un cerību pilnu Jauno 2021. gadu!

Nāc, Ziemassvētku naktī ieklausies,
Kad debesis sniega dzirnavas maļ,
Mums cerība laimes pakavus
No zvaigžņu mirdzuma kaļ.

Aronas pagasta sporta pasākumu
organizators
Vents Ikaunieks

Pār apsnigušiem dārziem
Zvaigznes gaiši staro,
Un klusums šonakt zemi pārstaigā.
Mirdz sveču liesmas zaļās egles
zaros,
Sirds mieru nesot katrā dvēselē.
(M. Valdburga)

Klāt klusais pārdomu un
Ziemassvētku gaidīšanas laiks.
Kailo koku zaros triecas vējš un
sniegpārslas, liekot ļaudīm izvēlēties
būt istabas siltumā un aizdegt
svences, lai gaismas vairāk! Šajā pārmaiņu
un lielo pārbaudījumu laikā
mēs ikvienam pagasta iedzīvotājam
no sirds vēlam VESELĪBU, SPĒKU
UN IZTURĪBU!

Lai ģimenēs valda mīlestība,
saticība un Ziemassvētku eglītē
iedegtās svecītes izstaro gaismu
un siltumu!

Mierīgus, gaišus un baltus
Ziemassvētkus un laimīgu Jauno
gadu!

Tradīciju ansamblis „Mežābele”

Sirds siltumu katrs jau domās
Mēs šodien cits citam vēlam.
Un ceram, ka piepildīsies
Kaut puse, ko vēlamies paši.
Lai sirds raizes pazūd kā dūmi.
Un vietu dod sirdsmieram rāmam,
Lai piepildās pašiem it viss tas,
Ko labu mēs citiem vēlam!

/Ā. Freimane/

Lai Ziemassvētku gaišums ienes
mieru Jūsu sirdīs un mājās,
dāvājot veiksmi, laimi, veselību
un daudz gaišu notikumu
2021. gadā!

Sociālā darbiniece Lolita Tipaine

MŪŽĪBAS BALSS

Baltas smiltis un viena smilga,
tālāk – klajums liess.
Šī dzīve jau nava ilga –
tik vien kā satikties.
Cik paveros, tik acīs
spiež saules spožums ass
Ak dies, kā tu man patīc,
cik žēl, ka jāšķiras!

/I. Ziedonis/

Reģistrētie mirušie:

Pēters Vorkaļš

26.04.1947. – 27.09.2020.

Vilnis Zariņš,

21.04.1956. – 16.11.2020.

**ARONAS
PAGASTA VĒSTIS**

www.aronaspagasts.lv

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES
IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta
pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3,
Madonas novads, LV-4847

Avīzes redaktore – Laura Zariņa,
e-pasts: aronasvestis@inbox.lv
palīgi: Lolita Tipaine, Rudīte Prikule,
Ina Cimere.

Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti
atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801

